

med det Samme, da jeg er ved Havnespørgsmaalet, nævne, hvad det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgfreds (Kavn) fremdrog med Hensyn til Transport af Fisk, Fiskeforsendelsen, særlig Sernbaneforsendelsen. Det er ikke saa underligt, at det ærede Medlem kan tro, at Taxten i saa Henseende er ubillig, og at der ikke gjøres, hvad der skal, i det Mindste, hvis man støtter sig til Oplysninger, som ere fremkomne under Valgperioden — de ere tilfældigvis komne mig i Hænde — som jeg for Næsten veed ere imødegaaede fra anden Side, og som ere saa vilblevende, som tænkes kan. I Virkeligheden er Forholdet det, at Transporten er ordnet paa en lempelig og billig Maade for Fiskerne og Fiskeritransporten i det Hele, og det ærede Medlem er kjendte indirekte, at man befordrede Fiskene saa hurtig som muligt; han forlangte kun, at Taxten skulde nedsættes yderligere og vilde have, at Fisk skulde behandles som Slagds til almindelig Taxt. Hvor langt man kan gaa ned i saa Henseende, skal jeg ikke i Dieblisset udtale mig afgjørende om, men een Bemærkning kan jeg gjøre: Der er en Grændse, under hvilken en Minister efter min Formening ikke kan gaa, og jeg kan ikke anse. Indenrigsministeren for berettiget til at fastsætte Forsendelsestaxter saaledes, at der derved paaføres Sernbanen positive Tab ved Transporten. Det er i hvert Tilfælde et Standpunkt, som Administrationen ikke kan og ikke bør indtage, og det er nærmest det, der bliver Tale om at indtage; hvis man gaar yderligere ned end i Dieblisset. Jeg vil helst sige Forholdet, som de i i Virkeligheden er. Det ærede Medlem omtalte ogsaa de Ulemper i Øresund, som ere opstaaede ved Fiskeriloven. At de ikke ere afhjulpne, er ikke Regjeringens Skyld, thi jeg har tilladt mig at fremsætte et Forslag til deres Afhjælpning her, men det vilde man ikke gaa ind paa. Hvorvidt man snart kan komme til en Revision af Fiskeriloven, skal jeg ikke i dette Dieblis udtale mig om. Man kan ikke vente, at en Lov, som sætter Skranker og lægger Baand i forskjellige Retninger, hvor der hidtil ingen har været, naturligvis for at fiske Fiskeriet i Fremtiden, paa alle Punkter skulde være velkommen og vinde Anerkjendelse, men jeg maa dog sige, at efterat nu nogen Tid er gaaet, og man nu nogenlunde kan overse Forholdet, har Modtagelsen af Fiskeriloven nærmest noget overgaaet sin Forventning. Selvfølgelig vil der altid være Klagemaal paa enkelte Punkter, men det forekommer mig, at jeg i dette Dieblis kan se, at Tilfredsheden med dens Bestemmelser og den Maade,

hvorpaa den gennemføres, ingenlunde er saa ganske ringe. Flere ærede Medlemmer have omtalt de Beføstninger, som Fiskerilovens Gjennemførelse medførte. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at der ikke dertil er udgivet noget Beløb, som ikke er bevilget her i Thinget, hverken til Kontrol eller Dampskibe eller andre Apparater. Det har Utsammen foreligget her, og man har været enig om at bevilge det. At man har været heldig i sit Personvalg, tør jeg antage, indtil jeg bliver overbevist om det Modsatte, og jeg tror ikke, det ærede Medlem, der udtalte sig i modsat Retning, har nogen særlig Grund dertil. — Det ærede Medlem for Bræsto Amts 3die Valgfreds (Veth), var særlig inde paa Fredningsbestemmelserne og Forholdet mellem Vedtægtsbestemmelser og de Fredningsbestemmelser, der kunne anordnes i Henhold til Loven, og det ærede Medlem spurgte mig, hvis jeg opfattede ham rigtig, om der behøvedes Fredningsbestemmelser i Henhold til Loven, forsaavidt der kom Vedtægtsbestemmelser. Det ærede Medlem mente, at Vedtægtsbestemmelser skulde træde i Stedet for Fredningsbestemmelserne, saaledes kan jeg vist ogsaa udtrykke det. Deri har det ærede Medlem ikke Ret. Det ærede Medlem citerede Lovens § 9 sammenholdt med § 41, men den Bestemmelse, det ærede Medlem har Brug for i denne Forbindelse, findes i § 43 og lyder saaledes: „I Vedtægterne kunne fremdeles de i § 9 nævnte Tidsgrændser forandres, dog at Tidssummet ikke bliver mindre end det i Paragrafen nævnte. Hvor ganske særlige Forhold gjøre det onskeligt, kan et mindre Maal end de i §§ 16, 23, 33 og 56 nævnte bestemmes i Vedtægterne, men ellers maa disse ikke hjemle de omboende Fiskere særlige Fiskerirettigheder fremfor andre danske Fiskere.“ Det ærede Medlem vil se, at denne Paragraf bevarer det ærede Medlems Spørgsmaal. Forholdet er dette, at man ved en Vedtægt ikke kan forandre Fredningstidens Længde, men kun omlægge den. Man kan ikke forandre Fredningstiden paa de 3 Maaneder, men man kan gennem Vedtægter faae approberet, at det ikke bliver Lovens 3 Maaneder, men 3 andre Maaneder. Man kan endvidere faae Fredningstidens Længde udvidet, og det er især i den Retning, Fiskernes Dunster gaa. Det hele Flertal af Fiskerbefolkningen i de Kredse, hvor der er Tale om Vedtægter — og af dem er der mange — giver ikke det ærede Medlems Opfattelse Ret; thi den almindelige Bestræbelse gaar i Retning af at faae en større, og ikke en mindre Fredningstid, end den, der kan anordnes ved Bekjendtgjørelse